

Nehemia Info

TANZANIE Asante sana Nehemia

KAVKAZ Naděje na změnu

FILIPÍNY Asie čeká na misionáře

MISIE Misie mezi domorodci a příběhy plné moci

Prinášíme změnu
do lidských životů.

Obsah

- 2 **Postavit se na nohy**
- 3 Tanzanie
Asante sana Nehemia
- 4 Rusko
Naděje na změnu
- 6 Bryan Thomson
Misie mezi domorodci a příběhy plné moci
- 8 Rusko
Letní pobyty pro Voschod II
- 9 Severní Korea
Pomozme Severní Koreji
- 10 Jaro Féneš
Více muzikantů
- 11 Čína
Potřebuje Čína naši pomoc?
- 12 Chorvatsko
Léto v Daruvaru
- 13 Miroslava Cášková
Tajemství požehnání je v dávání / Pomoc pro Davidka
- 14 Filipíny
Asie čeká na misionáře
- 15 Ukrajina
Sto tisíc pro lidi v nouzi
- 16 Izrael
Pomoc lesům na Karmelu

Postavit se na nohy

Máme rádi příběhy. Jsou jich plná média, od knih počínaje, přes filmy, časopisy až po krátká videa. Příběh zachycuje myšlenku, která se lépe pamatuje. Příběh nese zkušenost, kterou nemusíme nutně prožít, ale může nás inspirovat.

Nedávno jsem četla známý biblický text, příběh ze Starého zákona o Údolí suchých kostí. Občas se tato perikopa (Ezechiel 37) pojí s velikonočními svátky, zachycuje totiž důležité vztahy mezi smrtí a vzkříšením. Zdůrazňuje se myšlenka o končící naději izraelského národa na záchranu z babylonského zajetí a Boží intervenci v podobě Ducha života. Pokud se však člověk nechá omezit jediným možným výkladem tohoto textu, ztrácí možnost setkat se s něčím jiným.

Dovolte mi několik vysvětlujících myšlenek. Ezechiel nejprve sloužil jako kněz jeruzalémského chrámu, později jako prorok v exilu, kdy povzbuzoval svůj národ v době hluboké krize. Zažil pád Jeruzaléma i chrámu a v tomto čase zaznívá jeho prorocství o Údolí suchých kostí, obraz o skutečném stavu izraelského národa. Z lidského pohledu - národ odsouzený k vyhlazení. Co jiného nabídnout v takové chvíli než naději na lepší budoucnost? Ale to nemůže udělat člověk jen tak, sám od sebe, i kdyby si to sebevíce přál. Na Ezechielovi spočinula Hospodinova ruka, nebyl to tedy on, kdo jednal, ale Hospodin. Nebyl to on, kdo přinášel život, naději, obnovu, pouze opakoval Hospodinova slova.

Tento text mne zaujal. Představila jsem si hromadu kostí, ze kterých se postupně skládají lidské bytosti. Každá kost nachází své jedinečné místo v těle. Jsme svědky neuvěřitelné proměny hromady kostí ve fungující tělo. Kdo z lidí by toho byl schopen? Myslím, že nikdo. Chaos se mění v řád a soulad. V okamžiku, kdy přichází Duch života, tato těla ožívají a znovu povstávají. Stojí na svých nohách. Doslova: „Postavili se na nohy...“ (Ez 37,10). Už to nejsou pouhá těla, ale skuteční lidé s minulostí i budoucností.

Postavit se na nohy... to potřeboval izraelský národ v krizové situaci, a to potřebujeme i my všichni. Ať se jedná o naše děti, které se jednou osamostatní, o lidi, kterým dlouhodobě sloužíme či o nás samotné v různých oblastech. Také Nadační fond Nehemia svou službou přispívá k tomu, aby lidé v nouzi mohli důstojně obstát. Jejich příběhy, popis situace a úsilí, jak se znovu postavit na nohy, jsou více než inspirací. Jsou živým otiskem Boží dobroty a věrnosti, jsou nadějí na lepší budoucnost.

Olga Moldanová
(členka správní rady NFN)

Mnohokrát děkujeme Nehemii. Nyní máme v Masajské stepi další budovu pro chlapce.

Asante sana
Nehemia

Werner Drotleff

Boží vedení. Nejprve bychom vám chtěli poděkovat za citlivost na Božího Ducha. S některými členy správní rady jsme měli v Masajské stepi týden společných modliteb. Modlili jsme se za to, aby nám Bůh ukázal, jakým směrem se máme dále ubírat, abychom pronikli temnotou, která odděluje mnoho Masajů od skutečné pravdy.

Naděšené děti. Když si naši spolupracovníci všimli, jak jsou děti v našem dětském ubytovacím centru nadšené a hladové po Božím slově a dokonce touží uctívat Boha, uvědomili si, že je lepší dát šanci většímu počtu dětí, které by mohly do školy docházet. Jsou to děti, které bydlí daleko a které ve svém okolí nemají možnost chodit do školy, tedy ani slyšet Boží slovo.

Nový internát. Pochopili jsme tedy, že nejlepší cestou bude vybudovat nový internát pro děti, které bydlí hodně daleko, a využili ten okamžik, kdy s opravdovou horlivostí touží po vzdělání a pravdě. Tehdy jsem reagoval slovy, že nejsem schopen zajistit z naší německé misie další přísun peněz. Navrhl jsem jim však, že se budeme modlit. Byli jsme si jisti, že pokud je naše vize i Boží vůlí, pak nám peníze na celou budovu Pán Bůh zajistí. A chvála Bohu jen o týden později přišel z české Nehemie email, ve kterém jste napsali, že posíláte 9 000 Euro pro masajské děti. Byli

Nyní máme již čtyři budovy, ve kterých můžou děti během týdne přespávat.

jsme dotčení a nadšení zároveň. Od té doby uplynulo několik měsíců. Nová budova je už postavená a dokonce jsou postaveny základy pro další, v pořadí již čtvrtou budovu pro děti. Ale k našemu údivu jsme ještě poté od vás dostali další zprávu, že nám posíláte dalších 2 000 Euro, díky nimž jsme nyní schopni vybavit tuto budovu postelemi a matracemi.

Správný výběr. Prosim, modlete se za nás, ať vybereme ty správné děti a získáme více pomocníků, protože bychom rádi tuto budovu naplnili převážně chlapci, kteří momentálně potřebují více naší pozornosti. Chceme jim pomoci s učením a zároveň jim také toužíme dát dobrý a správný duchovní základ, který je postaví na lepší cestu, než na které se právě nacházejí.

Chtěli bychom vám poděkovat za veškerou vaši lásku, kterou jste prokázali masajským lidem, a také vám děkujeme za veškerou pomoc ať už praktickou či finanční. Ať vás náš nebeský Otec bohatě odmění. ■

Pokud byste i vy rádi přispěli na vzdělávání dětí v Masajské stepi použijte prosím číslo účtu 100 113 352/0300 (ČSOB) v.s. 1203, nebo 1057340/2060 v.s. 1203.

Tak jako dar otvírá lidem srdce, tak i lidem na Kavkaze otvírá srdce pro naději na lepší život a pozitivní změnu.

Naděje na změnu

Nikolaj Kobzev

Často se nám stává, že když se majitelům krávy narodí první tele, je pro ně těžké tele věnovat další chudé rodině. Nicméně takto jsou nastavená pravidla celého projektu. Podle dohody jsou rodiny povinny po třech měsících předat tele další rodině, která je v nouzi. Vybíráme především velké rodiny s dětmi žijící v těžkých podmínkách, pro které se mléko stává základní potravinou. Zároveň však musí být ochotni se o dobytek náležitě starat. Vždy je vybíráme podle daných kritérií. Bereme v potaz, zda se jedná o velkou rodinu, či rodinu, ve které mají postižené dítě. V projektu jsou také rodiny, ve které chybí jeden z rodičů, nebo důchodci, kteří se starají o svá vnoučata. Každá rodina se také dozví, kdo poskytl finanční prostředky, a mnozí z nich jsou opravdu velice mile překvapeni, že v tak těžké době se ještě najde někdo, kdo jim poskytuje pomoc.

Další rodinou, kterou jsme vybrali a která získala malé tele, je rodina Pagievych. Z počátku měli obavy, zda se dokážou o tele

Syn Kazbek a nově narozená telátka

Vlevo Larisa Bagaeva
Dole rodina Gagloevych s úředníky

náležitě postarat, nicméně se to velice rychle naučili a nyní jsou šťastní a děkují dárcům z Nehemie za jejich pomoc. Rodině Gagloevych jsme předávali telátko společně s úředníky Okťabrského regionu. Vesničané tak mohli vidět propojení a spolupráci s úřady, a že každá rodina je důsledně a poctivě vybrána. Díky Bohu za vás a vaši práci, draží!

Kolem nás se dějí zlé věci! Každý si žije sám pro sebe. Z nějakého nepochopitelného důvodu již dokonce není moderní si s dětmi povídat o zdravotně postižených. A pomáhat starým a osamělým lidem se pomalu stává „ostudou“. Lidé už ani nemají ochotu nakrmit toulavého psa... Lidé! Jsme lidé! Naučme se slívat nad blízkými, nad starými nemocnými lidmi, pomozme v životě přítel příteli. Věřte mi, že to, co zaséváme, jednou sklídíme. A člověk, kterému bylo jednou pomozeno, často v budoucnosti také pomůže. Do lidí se snažíme zasévat dobro, jen v tom nesmíme přestat...

Kráva Zorka. Přesně takto uvažuje Fatima Tabieva se svým synem Kazbekem. Dostali krávu a pojmenovali ji Zorka. I když je Fatima bohužel bez manžela a v domě chybí mužská ruka, Kazbek už své matce v mnohém vypomůže. Jejich život se od doby, kdy dostali krávu, velmi usnadnil a z prodeje mléčných výrobků budou moci zaplatit nyní i studia na škole. Přes všechny útrapy, které Fatimu postihly, pomáhá ochotně druhým lidem. S mlékem a sýry se vždy rozdělí se sousedy, každého pohostí mlékem a se všemi se ráda sdílí o tom, jak ze vzdálené Nehemie měla možnost získat krávu. Upřímně děkuje těm, kteří jí pomohli. Kráve se nedávno narodila dvě telátka, a tak jedno z nich brzy dostane další rodina.

Příběh o štedrosti se šíří rychle. Také rodina Dzutsevych z vesnice Voschod 2 Okťabrského regionu si díky podpoře Nadačního fondu Nehemia mohla koupit krávu.

„O tom, že Nehemia poskytuje pomoc, jsme se dověděli od sousedů, tady ve vesnici se všechno rychle šíří,“ říká hlava rodiny Marat Dzutsev. Požádali jsme je také o pomoc a neodbyli nás. Prosba byla vyřešena velmi rychle, jen hledání krávy trvalo déle. Teta mé manželky nám pomohla najít krávu v sousední obci. Je skvělé, že existuje taková pomoc, je to příležitost pro změnu v životě. Pro nás samotné je těžké našetřit takovou částku. Marat sám je invalidní důchodce (zdravotní postižení - epilepsie), Elmira, jeho manželka, se stará v sousedství o staré babičky, pomáhá jim s domácími pracemi. V obci není žádná

Rodina Pagievych

jiná možnost zaměstnání. Proto je nutné počítat pouze s tím, co si doma vypěstujeme. V rodině mají tři děti. „Jedna dcera trpí stejnou nemocí jako otec, druhá je na učilišti a nejmladší v 3. třídě,“ říká Elmira Dzutseva. Dříve to pro nás bylo velmi těžké a často jsme si museli půjčovat peníze. Nyní však máme na stole vždy čerstvé výrobky - smetanu, tvaroh, sýr, mléko, jogurty, a přebytky prodáváme ve vesnici nebo na trhu. Věříme, že na nás Bůh pamatuje a modlíme se za ty, kteří nám poslali svou pomoc!

Každý si žije sám pro sebe. Pomoc starým lidem už není atraktivní. Co zaséme, jednou sklídíme.

Vyrůstala jsem v chudé rodině (říká Larissa Bagaeva), můj otec pil a matka jen tak tak držela rodinu. Z dětství si téměř nic hezkého nepamatuji. Vzpomínám si, že když mi bylo 14 let, neměli jsme nic, nemohli jsme koupit ani boty do školy, neměli jsme nic na sebe a nebylo nic k jídlu. Tak vypadala situace u nás doma. Nikdy jsem nedostávala peníze od rodičů, ani na housku do školy a vždycky jsem byla napůl hladová. Pokud mi někdo daroval nějaké peníze, nekoupila jsem si za ně sladkosti a dárky, ale školní sešity. Dětství bylo těžké a dospívání nebylo lepší. Na školu, kam jsem se hlásila, jsem se nedostala, a proto jsem studovala na učilišti, kde to pro mě bylo mučivé. Přes všechna trápení jsem studia dokončila až ve 26 letech. Třikrát jsem změnila školu, odmítali mě pro neúspěch. Na učení jsem neměla moc prostor, musela jsem doma pracovat dlouho do večera. Ale jen málo učitelů o této situaci vědělo, že ani nemám svůj počítač a že se učím

v malé kuchyni u stolu, kde byli další tři lidé. V osobním životě se mi také nedařilo dobře. Pak se však na okamžik objevily dobré dny. Našla jsem manžela a narodily se nám tři děti. Ale štěstí se později od nás odvrátilo a v 91. roce ve válečném konfliktu můj manžel zemřel. My jsme s dětmi utekli do Severní Osetie a nyní žijeme ve vesnici Voschod 2.

Nyní nemohu říci, že se máme špatně. Máme dobré sousedy, kteří nám pomáhají. Sociální úředníci nám také pomáhají. Minulou zimu nám dali palivové dříví a škola, ve které studují mé děti, nám pomáhá se školní uniformou. A teď i díky Nehemii máme krávu! Pro nás je to významná pomoc a moc se nám ulevilo. Žijeme a radujeme se, že teď máme mléko a možnost vyrábět sýr. Můžeme prodávat a nakupovat další potraviny. Vzpomínáme na vás s dětmi a děkujeme vám za vaši skvělou pomoc! ■

■ Projekt Kráva do každé rodiny můžete podporovat prostřednictvím čísla účtu 100 113 352/0300 (ČSOB) v.s. 2101, nebo 1057340/2060 v.s. 2101.

Misie

mezi domorodci
a příběhy plné moci

Povolání k misii prožil Bryan ještě před svým obrácením. Pokud je všechno, co říká Bible, pravda, měli by o ní vědět všichni lidé na světě.

Bryan Thomson

Misionář z Irska, který se v roce 1977 vydal na svou první misijní cestu a několik let pašoval Bible do komunistických zemí světa, pomáhal v misijní organizaci OM, založil YWAM v Dominikánské republice a 11 let žil se svou rodinou na Kanárských ostrovech uprostřed nezasaženého národa Saharawi jako misionář. S manželkou Amarilis mají tři dcery. Stále cestují po celém světě, kde vyučují, jak se jednoduchým způsobem, pomocí biblických příběhů, sdílet s evangelium. (Simply The Story)

Jak jste prožil povolání k misii?

Bude to možná znít zvláštně, ale Pán Bůh mě povolal na misii ještě dřív, než jsem v Něj uvěřil. Můj kamarád, když mi bylo 16 let, chodil se svou přítelkyní do sboru a žil život skutečně podle Bible. S tím jsem se doposud nesetkal. Když mi pak vyprávěli o Bohu a co Kristus udělal, vložili mi pořádného brouka do hlavy. Celé dva týdny jsem přemýšlel nad tím, že pokud je to všechno pravda, měl bych o tom říct všem lidem na světě. Rozhodoval jsem se, jestli Krista následovat a zda mám touto cestou jít. Od té doby již uplynulo čtyřicet let a touha sdílet s lidmi tuto pravdu nikdy nevyzimela.

Můžete se s námi podělit o pár nejsilnějších zážitků z misie?

Anděl v kuchyni. Je jich mnoho, ale řeknu vám alespoň dva. Bylo to krátce poté, co jsme se přestěhovali na Kanárské ostrovy. Vůbec nikoho jsme tam neznali a finančně jsme na tom nebyli zrovna dobře. Naše podpora jako misionářů nebyla

moc velká. Měli jsme malou Alexandru, neměla ještě ani rok a manželka byla v pátém měsíci dalšího těhotenství. Tehdy mi manželka řekla:

„Za chvíli se Alexandra probudí a já jí nemám co dát k jídlu.“ Nezbývalo nic jiného než se modlit. A byla to opravdu modlitba víry s postojem – Bože, ty jsi nás sem povolal, ale teď nevíme, co máme dělat.“ A pak snad jen o pár minut později zazvonil někdo u domovních dveří. Byla to malá holčička, celá v bílém a držela v ruce bílou tašku. Vletěla do naší kuchyně, jako by u nás byla už po několikáté, položila tašku na stůl a během chvilky byla pryč. Jen se letmo rozloučila a neodpověděla na mou otázku, kdo vlastně je. Když jsme se podívali do tašky, manželka začala plakat. V tašce bylo kojenecké jídlo pro Alexandru, které nám postačilo na 2,5 měsíců.

Dokonalý nákup. Jen o pár týdnů později jsme byli v podobné situaci. Zůstaly nám 4 dolary, potřebovali jsme však nějaké jídlo. Zase jsme se začali modlit. Pak mě nenapadlo nic chytřejšího než manželce říct, aby napsala seznam věcí, které potřebujeme. Dívala se na mě s podivem, že přece máme jen 4 dolary, pak však seznam napsala. A jen pár minut poté, co seznam dopsala, zazvonil opět někdo u domovních dveří. Ve sluchátku se ozvalo: „Jsem poslíček ze supermarketu, nesu vám nějaké zboží.“ Okamžitě jsem tedy zareagoval: „To jste se spletli, my jsme si nic neobjednávali.“ Nicméně zvonek opět zazvonil a pán se nenechal odbýt a řekl přesné číslo našeho bytu. V dálce jsem zaslechl ženský hlas: „Bryane, pusť ho dovnitř!“ Byl jsem úplně vedle. Jak to, že někdo zná mé jméno? Když přišli dovnitř, přinesli dvě velké bedny a jednu tašku. Snažil jsem se jich zeptat, co se děje, ale oni se opět jen letmo rozloučili, že spěchají do práce. Když jsme se podívali do krabic, zjistili jsme, že jsou

tam všechny věci ze seznamu a ještě i věci navíc. Byli jsme přemoženi Boží dobrotou. Nejkrásnější na tom všem však bylo, že veškeré zboží mělo přesně takovou značku potravin, kterou máme nejraději. Do posledního výrobku. Později jsme tuto ženu potkali ve sboru. Tehdy nám řekla, že nás zahlédla jako rodinu a Bůh k ní jasně promluvil. „Příští měsíc jim pomůžeš a zaplatíš jim nákup.“ A tak šla do obchodu a koupila, co jí napad-

lo. Vůbec o nás nic nevěděla! To bylo pro nás obrovským ujištěním, že jsme na správném místě. A takto se o nás Pán Bůh stará stále.

»Vyprávění příběhů mají všichni moc rádi. Je to přirozený způsob komunikace i dobrý nástroj, jak lidem předat dobrou zprávu.«

Co si myslíte, že lidem brání, aby vyšli na misii?

Je to vždy různé. Já osobně jsem se setkal například s pohodlností, že se lidem jen tak nechce vycestovat do míst, které pro ně nejsou atraktivní. Pak jsem se také setkal s lidmi, kteří měli jasné povolání k misii, vybrali si však špatného životního partnera a ti je zcela od tohoto povolání odvedli.

Některé zase drží strach. A jindy lidem brání peníze. Jeden člověk pozitivně reagoval na výzvu na naší misijní konferenci a byl odhodlaný vyjet na misii. A jen týden po této události za ním v práci přišel šéf, že má úžasný plán pro jeho život. Chtěl by ho povýšit a zvýšit mu plat. A tito lidé najednou neví, co mají dělat a je to pro ně velmi těžké.

Našel jste nějaký klíč, jak říci lidem evangelium?

Příběhy se dotýkají lidí. Protože jsme se často scházeli s lidmi jiných národností a kultur, zjistil jsem, že velice rádi debatují. A přišel jsem na to, že nemá smysl přesvědčovat se, kdo má pravdu a kdo ne. Tak vznikají pouze spory a ztrácíme společné vztahy. Zcela náhodou jsem však přišel na způsob, ve kterém jsme se všichni cítili dobře, a to bylo vyprávění biblických příběhů. Někteří lidé nejsou zvyklí číst a mnozí to ani neumí, když jsme však začali vyprávět příběhy, všechny to bavilo a my jsme při biblických příbězích zakoušeli neuvěřitelné Boží jednání. Tehdy jsem si uvědomil, že i Ježíš nejčastěji hovořil k lidem prostřednictvím podobenství. Dokonce jim i prostřednictvím příběhů kladl otázky a odpovídal na otázky. A hlavně je to naprosto přirozený způsob komunikace a já jsem se v tom našel.

Hadi na poušti.

Řeknu vám alespoň dva příběhy. V Kostarice jsme měli uprostřed buše vyučování pro místní obyvatele. Zrovna jsme studovali příběh o Mojžíšovi, který vyvšíl bronzového hada na poušti jako záchranu pro ty, které uštkl had. A v tom jednomu studentovi zazvonil telefon. Právě jeho přítele uštkl velice jedovatý had a cestu do nemocnice už asi nepřežije a lidé začali ječet, panikařit a plakat. To byla příležitost. Zasáhl jsem a vyběhl jsem je k modlitbě, vždyť o tom jsme právě hovořili! Po chvíli opět zazvonil telefon, ve kterém hlásili, že člověk je stále na živu, ale v nemocnici nemají sérum a musí do jiné nemocnice. Modlili jsme se proto ještě jednou. Navečer se tento člověk objevil ve vesnici zcela zdrav.

Pád z okna.

Druhý příběh se stal v Peru, kdy jsme také vyučovali vesničany prostřednictvím příběhů. Bylo to někde v džungli v malém domečku stojícím na vysokých kůlech. Někteří se do vesnice plavili na kánoích celých pět dní! Tehdy jsme při vyučování slyšeli, jak někdo vypadl z okna. Byl to jeden mladík, který si při pádu poranil záda a ještě měl úplně překroucený kotník. Plakal bolestí, nemohl ani vstát, ani chodit, ani ležet. Začal jsem se modlit s vědomím, že lidská pomoc je v nedohlednu. Okamžitě mi vyvstal na mysl příběh o tom, jak chlapec vypadl z okna při Pavlově kázání. Snažil jsem se jim poukázat prostřednictvím příběhu na Boží srdce, vyzdvihl několik věcí a nakonec všechny vyběhl k modlitbě. Po modlitbě jsem cítil, že mám všechny vyzvat, aby se šli najíst a poté se vrátili zpět ke studiu, stejně jako se apoštol Pavel vrátil zpět do horní místnosti, aby lámal chléb, jedl a rozmlouval s lidmi. Když jsme se opět sešli, mladík za námi vylezl nahoru, chválil Boha a byl zcela zdrav. ■

V letošním roce se nám podařilo uskutečnit několik třídních letních pobytů pro rodiny s dětmi z vesnice Voschod II.

Letní pobyty pro Voschod II

Nikolaj Kobzev

Rozporuplné myšlenky. „Přípravy před táborem byly obtížné a napjaté. V jednu chvíli se zdálo, že se snad ani žádný tábor konat nebude. Nebylo možné se společně setkat a dořešit všechny organizační záležitosti. Procházeli jsme pocity zklamání a prázdnoty. Ale náš Bůh nás v tom nenechal. On věci buduje. Neničí je. A tak přišla ubezpečení – tábor se musí konat! Bůh nám dal novou sílu a moudrost, trpělivost i vzájemné pochopení.“

Moře. Byl to opravdu vzrušující čas pro nás všechny. První místo jsme vybrali u moře, přímo na pláži u léčebné základny „Borovice“ u města Kaspiysk v Dagestánu. Někteří byli u moře poprvé, a tak se tento výlet stal důležitým bodem jejich života. Tématem celého pobytu byly Boží hodnoty. Společně jsme chválili Boha, hráli spoustu her, koupali jsme se v moři a dělali ruční práce.

Hory. Druhý třídní pobyt strávily děti z chudých rodin v horách, to byl další zázrak. Neměli jsme žádného člověka ani tým, který by mohl tábor zajistit. V poslední chvíli se pro to rozhodla Zalina Valerevna z vesnice Voschod 2, která je skvělou učitelkou i matkou. Duchovní část programu jsem si vzal na starost já a Zalina převzala program a dohled nad dětmi. Okolí bylo nádherné, horské řeky a vrcholky kolem... Chodili jsme na výlety, hráli hry, takže to bylo jedním slovem úžasné! Někteří děti, i když žijí v Osetii, byly v horách poprvé. Dobrá, laskavá atmosféra, přátelství a víra, to všechno celý program ještě umocnilo. Děti se během několika dní tak spřátelily, že si dodnes spolu dopisují a posílají sms. Řekli jsme dětem, že to všechno bylo díky pomoci Nehemie.

Viditelná změna. Rodiče těchto dětí nám pak zpětně volali,

děkovali a ptali se, co jsme udělali s jejich dětmi, že jsou tak hodné a poslušné. Poděkování patří i rodičům, kteří připravili dárky a jídlo. Zažili jsme mnoho emocí, podařilo se nám vložit do dětí kousek nebe a dobra. Sám jsem na těchto táborech mohl uvidět, že nás nemohou rozdělit žádná města, žádné denominace či národnosti, protože my sloužíme jedinému Bohu. Rád bych poznamenal, že každý z nás si vzal kus dobrého z každého přátelství. Když jsme byli spolu pohromadě, dospělí i děti, každý z nás se naučil něco nového jak o sobě, tak o ostatních. Vzpomněl jsem si i na slova Písma: "Buďte jako malé děti."

Všechno se událo tak rychle, a tak když přišel čas odjezdu, bylo nám smutno. Seděl jsem v autobuse za sedadlem řidiče, unavený, ale spokojený. Jeli jsme domů s pocitem radosti a s pokojem v srdci. Nejdůležitějším ujištěním pro mne bylo vědomí, že to vše má smysl, a moc rád a s nadšením se do této akce pustím znovu i příští rok. ■

Ztráta velkého finančního partnera způsobila krach jedné pekárny.

Pomozme S. Koreji

„Jsme opravdu v zoufalé situaci,“ píše ředitel naší partnerské organizace AVC Daniel Hofer.

Velká ztráta. „Jeden náš sponzor z jihokorejské organizace Korean Food for Hungry neočekávaně ukončil podporu. Byl to jeden z našich největších sponzorů, který měsíčně přispíval 35 000 dolarů (v přepočtu 770 000 Kč) pro 10 000 dětí. Jednu pekárnu pro 7 000 dětí ve městě Rason jsme tedy museli zcela zavřít. Nicméně jsme neměli sílu a srdce zavřít i pekárnu v Onsongu (mimo ekonomickou zónu) pro 3 000 dětí. Bohužel jsme ji však schopni udržet při životě jen do konce tohoto roku. Ale ve skutečnosti ani na pekárnu v Onsongu prostředky nemáme. Jen prostě a jednoduše důvěřujeme Bohu, že přinese řešení a ukáže cestu jak dále pokračovat.“

Pomoc. Již jsme od některých z vás dostali příslib finanční pomoci, a tak jste se stali součástí našich společných vyslyšených modliteb.

Vděčnost. Na závěr svého dopisu tedy Daniel dodává: „Díky za dobrou zprávu z České republiky a první vlašťovku naděje.“

A já jen dodávám: Velké díky vám všem, kteří již pravidelně a věrně na severokorejské děti přispíváte. Osobně jsem mohla vidět slzy vděčnosti na našich spolupracovnících, kteří přímo na místě celý projekt řídí a pro tyto děti už mnoho obětovali. Díky i za vaši obět a podporu. (m.c.)

Pekárnu v S. Koreji můžete podpořit prostřednictvím čísla účtu 100 113 352/0300 (ČSOB) v.s. 1301, nebo 1057340/2060 v.s. 1301.

Více muzikantů

Zprávy z misijních cest Jardy Féneše, který v tomto roce sloužil nejen v Německu, ale i v jiných zemích světa, převážně v Iráku, Řecku a Švýcarsku "Je úžasné být svědkem Boží lásky pro každý národ i jazyk. Zde je pár svědectví o Boží věrnosti a zázracích na cestách."

Jaro Féneš

Služba v kempech. V únoru letošního roku jsme uskutečnili výjezd do Bagdádu, kde jsme s mým německým bratrem Clemensem sloužili v tamních kempech pro uprchlíky a měli jsme tak možnost poznat charakter Středního východu a zažít na vlastní kůži hlad po Bohu a zázračné obrácení muslimů k Ježíši. Z naší návštěvy v Bagdádu vzniklo spojení se synem pastora, který je vedoucím chval v tamní církvi. Měli jsme na srdci jej pozvat na turné po uprchlických táborech v Německu a Řecku.

Je to mladý muž, který vystudoval stomatologii a otevřel kliniku pro uprchlíky, kde jim zdarma poskytuje ošetření. Toužili jsme přinést do táborů arabské chvály, a tak jsme učinili první krok a požádali společně s ochranovskou církví o víza pro tohoto mladého zpěváka. Vzhledem ke komplikované situaci mezi Německem a Irákem nebylo příliš pravděpodobné, že by mohl lehce získat turistické vízum, ale Bůh tak učinil a začátkem července Daniel dorazil do Herrnhutu a my jsme vyrazili na turné chválit Hospodina v arabštině.

Zázračné finanční dary. Bůh nám zázračným způsobem poskytl dostatečné finance, abychom mohli koupit zvukový systém, nástroje a dodávku. Bylo to právě jeden týden před výjezdem, kdy jsme jako tým byli připraveni vyrazit, ale neměli jsme žádné finance. Tak jsme se úpěnlivě modlili a Bůh položil na srdce jednomu muži ze západního Německa, aby naší službu podpořil. Bylo to velice nečekané a na poslední chvíli. Mohl jsem vidět, že Bůh nikdy nepřichází pozdě a promlouvá do srdcí lidí v pravý čas.

Mnoho koncertů a najetých kilometrů. Náš měsíční výjezd po táborech obsahoval 19 koncertů a více než 7 000 ujetých

kilometrů. Viděli jsme, jak Bůh uzdravoval fyzické nemoci a přinášel naději lidem, kteří prošli velice bolestnými ztrátami. Boží soucit s těmito lidmi je nezměrný. V týmu jsme zažili mnoho radostných chvil a je tu touha vykročit odvážným směrem a uspořádat turné po uprchlických táborech v Iráku. Budeme velice vděční, když se budete za nás v této věci modlit. V příštím roce bychom rádi založili školu chval v Bagdádu, kam nás opět pozývá tamní sbor.

Poděkování. Chci vám všem velice poděkovat za modlitby a podporu, kterou nám dáváte. Toužím v srdci, aby se k nám přidalo více muzikantů (misionářů) z Čech, abychom přinesli novou píseň a Boží zaslíbení pro ty, co jsou na okraji společnosti, v beznaději a hladoví.

Viděli jsme, jak Bůh uzdravoval fyzické nemoci a přinášel naději lidem, kteří prošli velice bolestnými ztrátami.

Bratře a sestro, Bůh nám všem jako jeho dětem daroval autoritu nad temnotami a moc přinášet uzdravení skrze obět našeho drahého Vykupitele. Pojdme kupředu, když je stále ještě čas milosti.

Službu Jardy Féneše můžete podpořit prostřednictvím čísla účtu 1057340/2060, v.s. 2304.

»Potřebuje Čína naši pomoc?«

Naše partnerská organizace CCI realizuje v Číně různorodé humanitární projekty. Více než 20 let má takto možnost pomáhat potřebným na mnoha místech v této nejlidnatější zemi světa.

Miroslava Cášková

Po poslední návštěvě Číny jsme se rozhodli podpořit dva projekty, které jsme vám již v minulém čísle představili a k naší velké radosti někteří z vás již projevíli i zájem projekty dlouhodobě podpořit.

Začátek. Práce v místním sirotčinci a na školách začala před několika lety po nečekaném zemětřesení v jedné malé vesničce čínské provincie, díky němuž zemřelo přibližně 10 000 lidí. Tehdy zde začala vůbec první humanitární práce. Když na toto místo přišli dobrovolníci, zjistili, že zde žijí různé národnostní skupiny s rozdílným náboženstvím. Díky humanitární pomoci mohli navázat důvěrné vztahy. Někteří pracovníci CCI začali studovat místní jazyk. Pak přicházeli další dobrovolníci, kteří otevřeli malou restauraci, jiní začali pomáhat v sirotčincích, další pak otevřeli základní školu pro děti žijící uprostřed hor.

Nezasažení. Tyto oblasti patří k nejvíce nezasaženým národům. Jedním z nich jsou například kazašští Huiové. Mnoho lidí zde praktikuje po staletí různé druhy náboženství, a tak není vždy jednoduché takovému výzvam čelit. Některé oblasti jsou obzvláště nebezpečné a navíc ovládané místními šamany.

Vodovod. Jedním z projektů, které bychom rádi i jako Nehemie podpořili, je vodovod pro malou vesničku. Potřeba pitné vody je v těchto oblastech jednou z nejnaléhavějších potřeb. CCI navrhuje vybudovat betonový rezervoár, ve kterém se bude shromažďovat dešťová voda. Rezervoár zároveň ochrání vodu před znečišťujícími látkami. Přefiltrovaná voda se pak rozvede potrubím až do obytných domovů.

Spolupráce. CCI se vždy stává partnerem pomoci a vybízí místní lidi, aby sami do celého projektu vložili svůj díl.

Například v jedné buddhistické vesnici, kterou jsme měli možnost letos navštívit se dlouhou dobu zdálo, že Buddha je jejich jedinou nadějí. Když vesničanům nabídli pracovníci CCI projekt pitné vody dveře se do této vesnice široce otevřely. Stejnou pomoc nyní směřujeme do další vesnice na západě Číny. Náklady na realizaci vodního projektu jsou 900 000 Kč.

Humanitární pracovníci. Dále jsme se rozhodli podpořit humanitární pracovníky, kteří pracují s dětmi v sirotčincích a v místní základní škole na západě Číny. Vzdělání je v této oblasti naprosto nedostatečné. 99% obyvatelstva ve věku od 25 - 60 let je negramotných a 90% lidí nad 45 let nemluví čínsky. Po generaci žijí v horách, a tak jsou schopni mluvit jen místním jazykem. Díky tomuto handicapu nejsou schopni obchodovat mimo svou obec nebo se zapojit do vzdělávacího procesu. A vzhledem k chudobě obyvatelstva také děti nemůžou chodit do školy. 95% rodičů není schopno napsat ani své jméno, natož aby zaregistrovali své děti do škol a požádali o pomoc. Je to opravdu smutná situace. A tak se humanitární pracovníci CCI snaží informovat o vzdělání přímo v jednotlivých domácnostech a snaží se je pak nasměrovat na komunitní centra. Někteří pracují v místním sirotčinci a pomáhají na základní škole.

Takových pracovníků by bylo mnohem více, nicméně nedostatek financí k zajištění stálého platu je momentálně největší překážkou. 10 nových pracovníků CCI je připraveno ihned začít. Proto jsme se rozhodli podpořit i tento projekt. Měsíční podpora jednoho humanitárního pracovníka vyjde na 4500,-Kč.

Rádi bychom vám poskytli podrobnější informace, vzhledem k bezpečnosti všech pracovníků jsou však některé informace zobečnány. Pokud jste se rozhodli jakkoliv finančně pomoci, ať už jednorázově nebo pravidelně, věříme, že každá částka pomůže změnit lidské životy k lepšímu. ■

SVou pomoc můžete zasílat na:
č. ú. 100 113 352/0300 (ČSOB), nebo 1057340/2060.
Čína - hum. pracovníci (sirotčinec): v.s. 1303,
Čína - vodovod: v.s. 1302.

Léto v Daruvaru bylo rušné. Akce byly zaměřeny jak na sbor tak na město.

Letní dny v Daruvaru

Díky Bohu za obě uzdravení.

Nečekaná setkání.

Vždy jsem rád za, pro mne nečekaná, rozhodně však ne náhodná, setkání. Setkali jsme se s naší sestrou Danielou, později také s panem Vladimírem Bilkem, poslancem za českou menšinu v chorvatském parlamentu. Dále také s panem Ivanem Vrbickým, tajemníkem svazu a bývalým katolickým knězem,

kterého jsem také pozval na shromáždění.

Mládežnický tým z Havířova. Přijelo za námi 8 mládežníků s cílem zasáhnout mladé lidi evangeliem. Veškeré síly a modlitby směřovaly hlavně na pondělí a úterní večer. Každý den jsme začínali společným ranním setkáním, kdy jsme uctívali našeho Spasitele a svěřovali mu vše do Jeho rukou. V pátek dopoledne se snažili oslovit mládežníky na bazénu, ale většinu mladých zastihli až večer. Narazili na skupinku mladých lidí na schodech do školy. Někteří si pak přišli společně zahrát fotbal, dva z nich přišli na promítání filmu a na melounovou párty. Na úterní grilovačku pak dorazilo celkem 60 lidí. Měli jsme společné chvály a svědectví. Byl to prostor si s lidmi povídat a pozvat je také na nedělní shromáždění. V sobotu jsme v Daruvaru uspořádali večer chval a modliteb.

Sborový den. V neděli jsme uspořádali sborový den v Garešnici, kde naše mládež měla svůj vstup – chvály a svědectví, jak Bůh změnil jejich život.

Co k tomu dodat? Přes počáteční obavy, co ten týden přinese, bylo vše nad naše očekávání. Proč obavy? Protože to byl první výjezd mládeže do Daruvaru a vůbec jsme neměli žádnou zkušenost ani představu, jak budou místní lidé reagovat. Myslím, že hlavně úterní večer byl velmi požehnaný a vůbec se nemusíme obávat, že by nevěřící lidé do našeho sboru nepřišli, jak někteří místní sborovníci říkali. Tímto bych chtěl poděkovat všem účastníkům tohoto výjezdu, za jejich nasazení, věrnost, spolehlivost, upřímnost, sebeovládání, lásku a trpělivost, a rovněž za jejich svědectví.

■ Službu Vaška Bednáře můžete podporovat prostřednictvím čísla účtu 100 113 352/0300 (ČSOB) v.s. 2101, nebo 1057340/2060 v.s. 2101.

Václav Bednář

Tropická vedra a žádní lidé. V době, kdy piší tuto zprávu, je v Daruvaru opravdu pěkná výheň. Když jsme odjížděli z Havířova, bylo u nás vedro, ale po příjezdu do Daruvaru nás čekal teplotní šok. Teplota se během našeho pobytu někdy vyšplhala až na 47 st. ve stínu. Už dlouho jsme nebyli tak spálení od sluníčka. Z tohoto důvodu lidé nevycházeli ven ani v noci a všude bylo liduprázdno.

Vyučování ve sboru. Ve sboru stále pokračujeme ve výkladu Ježíšova kázání na hoře a nyní jsme se dostali do sedmé kapitoly Matoušova evangelia.

Pastor Mirko v červnu zkolaboval. Měl poruchu rovnováhy, točilo se mu v hlavě a nebyl schopen vstát z postele. Po lékařské pomoci a společných modlitbách je však Mirko zase v plném pracovním nasazení.

Zázračná uzdravení. V červnu jsme se také modlili za sestru Žejlku, které doktoři diagnostikovali rakovinu prsu. Další týden po naší modlitbě šla na první chemoterapii. Doktoři ještě udělali kontrolní rentgen, který porovnali se starším snímkem a zeptali se: „Kdy vám dělali operaci?“ Když zjistili, že žádná operace neproběhla, opět si důkladně prohlíželi rentgen a pak konstatovali, že nádor zmizel. Poslali ji proto na důkladnější vyšetření, protože se nádor nemůže jen tak ztratit. Ani po důkladnějším vyšetření však nádor nenašli, přesto však Žejlka jednou preventivní chemoterapií prošla.

Tajemství požehnání je v dávání

Miroslava Cášková

Když jsem se podívala zpětně od začátku letošního roku na události, projekty a na jednotlivé částky, které na projekty díky vašim darům přibývají, byla jsem přemožena vděčností. Vždy jsme povzbuzeni, když reagujete na jednotlivé potřeby i nenadálé situace, a máme radost, že se společně stáváte součástí našeho motta – přinášet změnu do lidských životů.

Mám radost, když pak slyšíme zpětnou vazbu i z druhé strany. Dostáváme e-maily z Etiopie, Tanzanie, Iráku, Íránu, Sibiře, Severní Koreje, Ukrajiny a dalších zemí jak vaše finance přispěly ke změně k lepšímu, jak povzbudily, potěšily, vnesly naději, přinesly světlo a někdy přišly v pravý čas. Jak vaše po-

moc vzbuzuje vděčnost v srdcích těch, kteří pomoc přijímají a mnohdy také údiv nad tím, že jim pomáhají lidé i ze vzdálené České republiky. Stáváte se tedy požehnáním pro všechny příjemce a mnohdy tímto měníte jejich špatné dny na dobré.

Vděčnost. Všechny tyto zprávy nás pak naplňují vděčností. Jsme rádi za veškeré vaše finanční dary, za vaši podporu, zájem a pomoc lidem v nouzi. Proto také věříme v sílu Božího slova, které říká, že kdo dává chudému, nebude mít nedostatek. (Př 28,27), a duše štedrá bude nasyčena tukem (Př 11,25). Díky tedy za vaše dary a štedrost, a věříme, že stejně jako se stáváte požehnáním, i vy budete požehnáni a obohaceni. ■

Transplantace kostní dřeně pro Davídka

Nehemia se spolu s vámi přidala k pomoci na záchranu pětíměsíčního chlapečka Davida, který se narodil pracovníci domova Otčij dom v Kyjevě Nasti Ščevelové. Rodina již více než 2 měsíce zápasí s vážnou diagnózou, se kterou se Davídek narodil – vrozená akutní leukémie. David již zakončil třetí chemoterapii a po malé přestávce začne čtvrtou.

Pomoc z Itálie. Na Ukrajině bohužel vlivem válečného konfliktu transplantace kostní dřeně není možná. Operaci ale přislíbila udělat nemocnice ve Veroně v Itálii. Bylo však nutné sehnat celkem 140 000 euro. Nyní už zbývá 10 000 euro!

Nemůžu udržet emoce, co se dnešního pondělního rána stalo! Ráno jsem jako obvykle vstal z postele a než se vydal do nemocnice, vypil jsem si ranní kávu, přečetl zprávy na internetu, popřál všem známým k narozeninám, a pak se to stalo. Přišla nová zpráva z messengeru. Ale ne jen tak obvyčjná! Někdo ze zahraničí nám poslal 50.000 USD. Pro mě i mou rodinu je to obrovský zázrak a potvrzení, že nás Bůh i v těch nejtěžších chvílích života nezanechává. On pomáhá i skrze různé lidi. To, co nejprve vypadalo nereálně, se stává skutečností. David bude žít! **Děkujte každému** jednotlivci, organizaci či církvi, která otevřela své srdce, aby pomohli Davidovi. Bůh vám všem zehnej. Sergej Ščevelev **Nehemie má nyní na účtu pro Davida 320 000 Kč. Díky! Peníze odesíláme 1. 10. 2017 ■**

Kairos
God, the Church and the World

Neváhejte a přihlaste se!
20. - 24. 11. 2017 v Pelhřimově.

Kairos to je setkání s Božím srdcem, které bije pro ztracené. Cílem je zmobilizovat celou církev k zapojení se do Velkého poslání. Kairos vzdělává, inspiruje a motivuje.

Pokud hledáte ve svém životě místo, kde vás Pán Bůh chce mít, začněte Kairosem. Věříme, že po tomto kurzu zjistíte, jak jsme byli všichni požehnáni a i vy budete hořet a toužit po tom, stát se požehnáním pro druhé. Věřím, že mnozí najdete směr svého života ve službě Bohu a získáte novou směrlost a nahlédnete hlouběji do velkého Božího plánu o záchraně každého člověka.

Platební podmínky. Kurzovné stojí 1 500 Kč, ubytování 200 Kč/os./noc, strava - plná penze 250 Kč/os.

Další kurz Kairos už je také naplánovaný. Proběhne v Kolíně na VOŠMT ve dnech 22. - 26. 1. 2018. Podrobnosti sledujte na www.nehemia.cz.

Uzávěrka přihlášek je 25. října 2017. Máme posledních 8 volných míst!!! Zájemci pište na mcaskova@nehemia.cz.

Výprava
na ostrov
Davao na Filipínách.

Asie čeká na misionáře

Roman Vretonko

Ostrov Davao, Filipíny – celá cesta byla jako cesta apoštola Pavla, který sice měl plán a částečně se podle něho řídil, ale ve skutečnosti to byl vždycky Duch svatý, který určoval směr, a to i v našem případě.

Společník na cestách. Letošní výjezd byl výjimečný hned z několika hledisek. Nejel jsem sám, i když manželka s dětmi zůstala tentokrát doma. Bůh mi na modlitbách ještě v Česku položil na srdce bratra Marka Pezlara jako společníka. Marek Boží volání uposlechl a spolu s manželkou a dcerou se ke mně připojil.

Boží záměr. Bůh nás také nadpřirozeně vedl v Pekingu, kde jsme se v čase mezipřistání setkali s pastorem Tham Wanem (malajským ředitelem biblické školy na Filipínách) a jeho manželkou, abychom během společných tří hodin uviděli Boží záměr – příjezd na misijní konferenci do Brna, a to nejdůležitější – otevřené dveře pro české misionáře v Číně a Asii obecně.

Nezasažené národy. Namísto vyučování laických pastorů v Davao City v misijním centru, kde jsem měl učit předmět „Učení o Kristu – tzv. soteriologii“ a Marek „Život Pána Ježíše Krista“, nás Bůh vedl k nezasaženým národům, jako jsou Bdjao (Sama-Bajau) lidé, kterým se říká mořští cikáni, nebo Mguindanao. Obě skupiny lidí jsou muslimové. Celkově je na křesťanských Filipínách stále kolem 14 nezasažených skupin lidí, převážně muslimů. A díky tomu, že jsme nakonec nevyučovali, jsem mohl jet navštívit své spolužáky z biblické školy z Filipín, které jsem chtěl navštívit už v době plánování této cesty.

Nejzlomovější událostí v mém životě byla právě návštěva spolužáka Russe a jeho manželky v muslimské oblasti, kde založili farmu, ve které zaměstnávají místní muslimy. Někteří z nich jsou již díky jejich práci křesťany. Dále jsme druhého dne navštívili muslimskou univerzitu a setkali se s Russovými křesťanskými spolupracovníky, kteří na této škole pracují a misijně slouží.

Strach? Na této cestě, kam jsem jel sám autobusem, jsem poprvé ve svém životě zakoušel věci, které jsem za celý svůj křesťanský život nezažil. Bůh mi ukázal, že je v mém srdci kousíček místa pro „STRACH“. „WOW!“ řekl jsem si v duchu, „však jsme již Asii docela procestovali a já mám strach?“ To, čím jsem během tohoto dvoudenního pobytu prošel, se nedá slovy popsat. Zjistil jsem, že i jen sebemenší strach dokáže křesťana, ať je jakkoliv zralý, paralyzovat. Ale Bůh mě chtěl

něčemu naučit. Na misi se nechodí, a to zvláště do oblastí, která je považována za červenou zónu a kde operují teroristické buňky, jako např. Abu Sayyaf na tomto místě, nijak jinak než z úplné odevzdanosti, a to dokonce s postojem, že na misi, neboli v těchto červených zónách, může naše pozemská cesta také skončit... pro Boží slávu.

Naše mise měla také za úkol přivést finanční podporu pro studentku Chonu, kterou jsme jako stanice v Dačićích a Slavonicích podporovali. Boží nadpřirozené vedení na této cestě na ostrov Bohol, kde pobíhala skupina teroristů, kteří měli jediný cíl, unést cizince, aby za ně dostali výkupné, bylo evidentní. Byli jsme povzbuzeni zprávou, že před naším příjezdem pokřtili asi 40 nových lidí, kteří přijali Krista. Bůh také vyslyšel modlitbu Chony, aby jí dal motorku a mohla na ní cestovat do vzdálené biblické školy, kde již dnes vyučuje a my jsme mohli být součástí Jeho plánu tím, že jsme jí téměř na korunu z darů z Česka mohli motorku koupit.

Asie čeká na misionáře. To, jak kousek od místa, kde jsem spal, probíhala v noci kmenová válka, jak měli den před naším příjezdem do muslimské univerzity zkušenost s demonizovanou muslimkou a další události a příběhy, je na dlouhé povídání. Nicméně jsme s Markem o jedné věci zcela přesvědčeni. Naše cesta měla smysl, protože nám Bůh poodkryl své srdce - ASIE ČEKÁ NA ČESKÉ MISIONÁŘE!!! Co pro to uděláš? ■

Misii v Asii - Vretonkovi můžete podpořit prostřednictvím č. ú. 100 113 352/0300 (ČSOB), nebo 1057340/2060, v.s. 2301.

Redaktor Miroslava Cásková
Korektury Břetislav Dršťák
Adresa redakce Nehemia Info
Selská 29, 736 01 Havířov-Bludovice
Česká republika
Telefon 595 173 715
E-mail office@nehemia.cz
Ředitel Leoš Cásek, DiS
lcasek@nehemia.cz
Kancelář Miroslava Cásková, DiS
mcaskova@nehemia.cz
Účetní Danuše Bednářová
dbednarova@nehemia.cz
Web www.nehemia.cz
Facebook facebook.com/NehemiaCZ

Sto tisíc pro lidi v nouzi

Jiří a Nadě Kašparovi

V rámci projektu „Pomoc uprchlickým rodinám z východoukrajinského Donbasu jsme koncem června vyrazili na 4. misijní výjezd na Zakarpatskou Ukrajinu. Díky finanční a modlitební podpoře NF Nehemia, misijního fondu AC a sboru AC Varnsdorf (vč. stanice AC v Litoměřicích a dalších dárců) jsme z Boží milosti přivezli na Ukrajinu více než 100 000,- Kč včetně praktických věcných darů.

Cíl letošního výjezdu. Navštívili jsme námi podporované rodiny a finančně podpořili nově vznikající sbor v Berehovu, který založili uprchlíci z Donbasu a jehož pastorem je námi podporovaný br. Roman Kravčenko.

Návštěva rodin. V Mukačevu jsme se setkali s Genadijem a jeho početnou rodinou, setkání bylo velmi vřelé a strávili jsme spolu příjemný den. Na druhý den jsme se setkali také s Romanem Kravčenkem. Ukázal nám svůj pozemek 60 x 100m, který dostanou od státu jako náhradu za jejich dům, jež zasáhla raketa a zcela jej zničila. Je to zatím rovina zarostlá plevellem a bodláčím, a tak aby se tam dalo zatím něco zasadit, bude potřeba nejprve vše vysekat, odvoztit a zorat. Naše finanční pomoc snad už popostrčí schvalovací řízení a pozemek bude oficiálně předán rodině Romana Kravčenko. Po obědě jsme v táborové základně navštívili rodinu Alexandra Soljanyka (pastora Ivana), které jsme také předali dárky i finanční pomoc.

Výcvik RR. Na základně probíhal sobotní výcvik místních Royal Rangers, kteří dopoledne absolvovali překážkovou dráhu spojenou s plazením se v bahně... Nejprve vedoucí a zítra děti. Saša nám též nabízel možnost překonat tuto dráhu, leč nikdo z nás neměl dostatek odvahy a hlavně náhradního oblečení. Jako dárek jsme místní skupině RR předali nový dalekohled na výlety. Jejich radost byla odzbrojující. Večer probíhal na základně duchovní program pro děti. Naše děvčata se programu též zúčastnila. Saša prostě děti miluje a ony ho též mají velmi rády. Všichni jsme z toho měli velmi dobrý pocit. Večer jsme společně

Na pomoc uprchlickým rodinám z východoukrajinského Donbasu použijte v. s. 1009.

připravili oheň a opekli si ukrajinské šašliky. Do penzionu jsme odjízďeli až za tmy. Z takového neformálního setkání byli všichni povzbuzeni.

Ve sboru. Navštívili jsme také shromáždění berehovského sboru. Tento zatím malý sbor jsme finančně podpořili částkou 1 000€, kterou použijí na zaplacení ročního pronájmu sálu, kde se scházejí. Dále jsme měli možnost malinko představit náš projekt v rámci NF Nehemia a našeho domovského sboru AC Varnsdorf. Bratři z našeho týmu Tonda a Petr měli krátké svědectví. Večer jsme se sešli u společného stolu a každý z nás se mohl vyjádřit k tomu, co ho zaujalo a čím byl obohacen během tohoto výjezdu. Mohli jsme si tak uvědomit, že naše pomoc je zde velmi potřebná. Duchovní potenciál těchto bratří, podpořený naší finanční pomocí, se může zmnohonásobit ve prospěch Božího království.

Děkujeme všem, kteří nás podpořili jak duchovně, tak i finančně nebo materiálně na našem výjezdu. Bez vás by naše pomoc nebyla možná. Děkujeme též NF Nehemia za medializaci projektu a za podporu při zakládání sboru v Berehovu. ■

Projekty Nehemia a variabilní symboly:

1000 HUMANITÁRNÍ PROJEKTY	2102 Bosna a Hercegovina – David	5201 Etiopie – evangelisté TFM
1001 Fond náhlé pomoci	2301 Asie - Vretonkovi	5202 Etiopie – farma
1002 Humanitární sbírka na Irák	2302 Misijní práce mezi persky mluvícími lidmi	5203 Etiopie – Bible
1003 Lékařská pomoc dětem	2303 Wojnarovi	5301 Čína – Bible pro Čínu
1004 Perské Bible – Írán	2304 Jaro Féneš	5302 Jakutsko – Ilja a Aňa
1009 Ukrajina – uprchlíci	2501 Thomas a Marcela Hemphilovi	6000 SPRÁVA PROJEKTŮ A PROVOZ ORGANIZACE
1010 Srbsko - uprchlíci	3000 PROJEKTY PRAKTICKÉ POMOCI	6004 Neurčené dary
1101 Kavkaz – kráva do každé rodiny	3205 Pracovní výjezd na Sibiř	6410 Mzdy a dotace na mzdy
1120 Ukrajina – dětské domovy	3301 Izrael – obnova Iesů na Karmelu	6412 Mzda Leoš Cásek
1202 Děti Etiopie – Kofele	3302 Podpora Hamida	6413 Mzda Danuše Bednářová
1203 Děti Tanzanie – Masajové	4000 ROZVOJ KRÁTKODOBÉ MISIE	6414 Mzda Miroslava Cásková
1204 Děti Etiopie – Jimma	5000 PODPORA NÁRODNÍCH CÍRKVÍ A PASTORŮ	6415 Mzda Benjamin Wojnar
1301 Severní Korea – pekárna	5101 Ukrajina – pastor Pavel Golub	8000 SERVISNÍ PODPORA MISIE
1302 Čína - vodovod	5102 Ukrajina – podpora romských pastorů	8104 Vzdělávací kurzy a akce
1303 Čína – humanitární pracovníci	5103 Ukrajina – pastor Konstantin Melnik	8201 Časopis Nehemia INFO
2000 MISIONÁŘI	5104 Chorvatsko – Dohnalovi	
2101 Chorvatsko – Václav Bednář		

Platby v ČR (účty v bankovních poplatků):
Citifin Praha • číslo účtu: 1057340/2060
(Možnost zasílat dary i v jiných měnách než jen v CZK.)
ČSOB Havířov • číslo účtu: 100113352/0300

INSIA
QUANTUM SOLIDUM
www.insia.cz

Pomoc Izraeli

Na příští rok se již formuje další pracovní tým, který svou pomocí pozitivně ovlivňuje zemi Izrael. Díky za všechny, kteří v tom nadále stojí s námi.

Karel Káňa

Lidé v týmu. V době psaní tohoto článku hledáme před Pánem lidi do týmu. Ne, že by bylo zájemců málo, právě naopak. Ale ze zkušenosti víme, že místo je jen pro 5 - 6 lidí, a Bůh tam zrovna některé konkrétní potřebuje. To neznamená, že ti, kteří pojedou, jsou lepší než ti, na které se nedostane. Jen to znamená, že pro některé je právě nyní ta správná doba být na místě. Další fází bude nákup letenek, všechno připravit a nakonec odjet a udělat práci, kterou je potřeba udělat.

Vděčnost. Jsem vděčný za všechnu podporu tohoto projektu. Za lidi, kteří se ptají, kteří se zajímají. Za ty, kdo projeví zájem jet. Za ty, kdo nabídnou pomoc. Jsem vděčný za ty, kteří mají zájem o Izrael a modlí se za tuto zemi. A jsem stále vděčný za ten poslední výjezd, který se uskutečnil zkraje roku 2017. Bylo tam kromě práce v lese tolik povzbuzujících setkání, tolik lásky, tolik nového! Podrobně a zajímavě o tom informuje Jirka Bartík na stránkách Života v Kristu. Hezky o tom vysílala Česká televize v hlavním zpravodajství. Pán nás vždy ještě může něčím novým překvapit.

Vesnice vybudovaná československými židy. Pro mne bylo vzácné, že náš tým při jubilejním sedmém výjezdu mohl vytvářet protipožární pás kolem vesnice Kerem Maharal, kterou - podržte se - založili a vybudovali českoslovenští Židé! Tak našemu českému týmu bylo dáno pomáhat vesnici, která má s naší zemí mnoho společného... To by člověk nevymyslel. Snad nám při tom příštím výjezdu bude dáno, abychom pro obyvatele Kerem Maharal uspořádali i přednášku s obrázkem, jak Česko vypadá nyní a jaké je v něm žít.

Den pro Izrael. V synagoze v Břeclavi jsme letos 11. června uspořádali Den pro Izrael s podtitulkem "115 let KKL". Chtěli jsme tím připomenout výročí vzniku organizace, se kterou v Izraeli léta spolupracujeme při obnově lesů. Dokonce dvě lesačky od nich přijely na slavnost, aby se účastnily a pozdravily přítomné. A nejen to, pozvání přijal i pan Daniel Meron,

velvyslanec Izraele v ČR. Nebýt toho, že nás Hospodin vyslal na Karmel pořádat brigády, jsem si jist, že nic z toho by dnes nebylo pravdou, prostě by se nekonalo.

Bůh je úžasný. Má velkolepé plány. Pro nás je dobroruštvím ty plány objevovat, vstupovat do nich a poznávat, že konáme Jeho vůli. On se stále nazývá Bohem Izraele, přestože se dal poznat také nám ostatním. Stále miluje svůj lid. Nás motivuje být u toho a přiložit ruku k dílu, když chce své zemi a svému lidu projevovat pomoc a přízeň.

Stůjte v tom s námi. No, a vás, kteří s námi stále věříte, že projekt Pomoc lesům na Karmelu je Boží dílo, vás prosím - stůjte s námi dále. Především v modlitbách. Aby se Bohu líbilo, co děláme, a aby to promlouvalo k srdcím Izraelců.

Pro případný kontakt můžete použít mail: karel.kana4@gmail.com. Pokud byste měli na srdci podpořit projekt i finančně, použijte č.ú. **1057340/2060**, v.s. 3301. ■

